

Datum vydání:
7. prosince 2012
Číslo:
2/2012
Ročník:
II
Cena:
10,- Kč

Nejdůležitější body:

- **Náročné, ale fajn - zpráva z cykloturistického pobytu, který se konal v červnu - strana 8**
- Ptali jsme se našich učitelů - strana 4
- Pro mladší žáky: Kvíz o zvířatech - strana 5

Pf 2013

Uvnitř tohoto vydání:

Zálaby žáků	3
Kočky, hlemýždi, psi, rybičky a další - Češi jsou náruživí chovatelé	5, 11
O prázdninách jsme cestovali	6
KVÍZ Jak znáte Simpsonovi?	7
Ze života školy	8
Hýbe to světem. Co je to? - Facebook.	9
Fotografie ze školních akcí	12
Přídavek	13 - 14

Jednička

ŠKOLNÍ ČASOPIS ŽÁKŮ 1. ZŠ RAKOVNÍK

Ještě vzpomínáme na velké prázdniny, ale už vyhlížíme ty nejbližší, které se opravdu nezadržitelně blíží. Na mysli máme ty vánoční, které sice nejsou tak dlouhé, ale mají jiné výhody - dárky pod stroměčkem, spousta pohádek v televizi, Silvestr a novoroční oslavy. Někdo stráví vánoční prázdniny v kruhu blízkých, jiný využije každou volnou chvíli k pohybu v přírodě, zvláště když paní Zima naznačila, že to se sněhem myslí letos opravdu vážně a na zkoušku nadělila první peřinu už na konci listopadu. Takže lyže dolů z půdy, očistit, seřídít a hurá na hory.

PŘEJEME POHODOVÉ VÁNOCE, SPOUSTU KRÁSNÝCH ZIMNÍCH ZÁŽITKŮ A V NOVÉM ROCE MNOHO ŠKOLNÍCH I MIMOŠKOLNÍCH ÚSPĚCHŮ.

VAŠE JEDNIČKA

PŘEDADVENTNÍ DÍLNY

Ve čtvrtek 22. listopadu 2012 se na naší škole konala zajímavá akce - předadventní dílny. Učitelé pro všechny žáky připravili několik stanovišť, na které se žáci mohli zapsat a projevit tak zájem o určitou činnost. V hlavní roli byly kromě

šikovnosti nejrůznější potřeby: nůžky, papír, keramika, proutí, vlna, hedvábí, textil a další. Takhle viděli dílny někteří z žáků.

Byla jsem u paní učitelky Emingerové, kde jsme šili

bylinky. Poté jsme je s Editou Kočkovou zavazovali. S paní učitelkou jsme si mohli všichni povídat jako s kamarádkou, bylo to příjemně strávené odpoledne. © (M. Jankovcová, 9. B)

z látky kytičky, které se bud' napíchly na špejli, nebo se použila kytky do vlasů, ale nejen sponka a vznikla je, to ze začátku vypadalo tak ozdoba na těžké, ale když nám paní učitelka všechno vysvětlila clony, či do vlasů. a ukázala, tak šla práce Kluci, aby nemupěkně od ruky. Hlavně seli šít, nejdříve jsme potřebovali hodně nasypávali do trpělivosti. Když jsme se pytlíčků sušené do toho pořádně zabrali, květiny a různé tak se nám vše dařilo a

U paní učitelky Duškové, kde jsme vyráběli z látky bo se použila kytky do vlasů, ale nejen sponka a vznikla je, to ze začátku vypadalo tak ozdoba na těžké, ale když nám paní učitelka všechno vysvětlila clony, či do vlasů. a ukázala, tak šla práce Kluci, aby nemupěkně od ruky. Hlavně seli šít, nejdříve jsme potřebovali hodně nasypávali do trpělivosti. Když jsme se pytlíčků sušené do toho pořádně zabrali, květiny a různé tak se nám vše dařilo a

Hory se blíží - těšíte se?

Hory patří obyčejně mezi nejoblíbenější školní akce; učitelé jsou během pobytu mírnější, občas prominou nějakou tu lumpárnu a dokonce je s nimi i sranda ... Prostě pohoda. Když k tomu příroda nadělí pořádnou sněhovou peřinu a rodiče přidají nějaké kapesné navíc, je dobrý výsledek prakticky zaručen. Bylo tomu tak loni, předloni (z tohoto roku jsou fotografie) a určitě tomu tak bude i letos.

*Legrace byla, sníh taky,
takže bylo fajn.*

čas rychle ubíhal. Když jsme si stříhali kolečka, tak mě to po pravdě moc nebavilo, taky mi čas utíkal pomaleji. Když jsme si však zapálili svíčky, tak se mi - aspoň si to myslím - práce začala dařit. Nad svíčkou jsme kolečka opálily, aby se kraje zatáhly. (E. Nováková, 8. A)

Například pečení perníčků pod vedením paní učitelky Mouchové a Skučkové. Vše probíhalo tak, že jsme se rozdělili k třem kuchyňským linkám, přičemž každá skupina dostala hotové těsto, které se muselo vyválet v mouce, pečlivě vykrojit formičkami, pomazat vejcem a dát péct do trouby. Poté jsme začali zdobit. I když to někteří odbývali, tak se práce na

Ve čtvrtek 22. 11. se konaly Předadventní dílny. S výsledky naší práce jste se mohli potkat 13. prosince na akci Pohoda v Brance.

Na dílny jsme se přihlásily s kamarádkou Valčou k paní učitelce Emingerové na vyrábění vonných sáčků a kytiček z látky. Když nám paní učitelka řekla, že sáčky budou plnit kluci, trochu nás to zklamalo, ale vzápětí se nám rozsvítily oči, když jsme zjistily, že budeme vyrábět krásné kytičky z látky. Ze začátku nám to zcela upřímně nešlo, ale nakonec si myslím, že se originální zápichy do květináčů povedly. Pytlíčky můžu také doporučit, doma mám sama asi tři a opravdu mi v pokoji navodily vánoční atmosfé-

konec povedla. Samozřejmě že nechybělo mytí nádobí, což mně osobně na rozdíl od řady ostatních vůbec nevadí. Vždyť úklid přeci k předvánoční době patří... (L. Kundrat, 8. A)

U paní učitelky Borské jsme dávali do rámečků písmenka, která jsme předtím vyšili doma. Nejdřív jsme si vše nasucho připravili: písmenka

jste dali na papír a okolo vyskládali špachtle. Když bylo vše připraveno, tak jsme jednotlivé části slepili. Nakonec jsme ještě na rámeček nalepili korálky, aby výrobek lépe vypadal. Ne vše se nám ale povedlo. Mnohokrát se stalo, že jsme rámeček nalepili nakřivo, jeden z kamarádů dokonce nalepil písmenko naruby. (J. Pokorná, 8. A)

O módě

V módním průmyslu nejde jen o peníze, ale hlavně o umění, které mají návrháři v sobě. Za otce módního designu se považuje Charles Frederick Worth, který jako první začal najímat manekýny, (neboli modelky), pořádal první módní přehlídky, založil pařížský haute couture a udával módní trendy císařovně Josefíně. Všechny bohaté ženy z celého světa si u něj nechávaly dělat šaty. Pod sebou měl 1200 švadlen, tím pádem mohl zákaznice odmítat, protože měl mnoho zakázek. Čas letí a v 21. století se začínají rodit světoví módní návrháři. Legendární žena Coco Cha-

nel se svým parfémem číslo pět, se svým stylem pro módu, odsuzovala korzet a měla ráda volnost v pohybu. Christian Dior a jeho krátká sukně, která vyvolala ve světě velký zájem o ně. Na světě je mnoho návrhářských značek, od Armaniho po Pradu, bohužel ne každý na ně má peníze a proto byly stvořeny pro nás, normální smrtníky, značky finančně přijatelné, mezi něž patří například H&M, Kenvelo, NewYorker a další. Každý rok se móda mění či vrací, je rozdělena podle ročních období. Vše se točí dokola, například co bylo v padesátých letech in tak je teď také. Módní průmysl je především umění, návrháři musí mít fantazii.

Do módy patří také modeling, někdo si řekne, že je to lehká věc, ale pravda je opačná. Nejen, že modelka či model musí o sebe pečovat po stránce fyzické; jejich strava postrádající energii je přímo pověstná. Jezdí po světě od Paříže po Čínu. V rozhovoru z českým top modelem Tomášem Školoudíkem, který dělá kampaně pro Dolce&Gabbanu, Calvina Kleina a Giorgia Armaniho jsem se také dozvěděl, že ženský modeling je více placen než mužský. Není se také čemu divit, když ženy jsou více žádány než muži. Jejich výhoda je, že dostávají velké peníze, Tomáš například dostal v kampani pro Armaniho 200 000 dolarů... (L. Kundrat, 8. A)

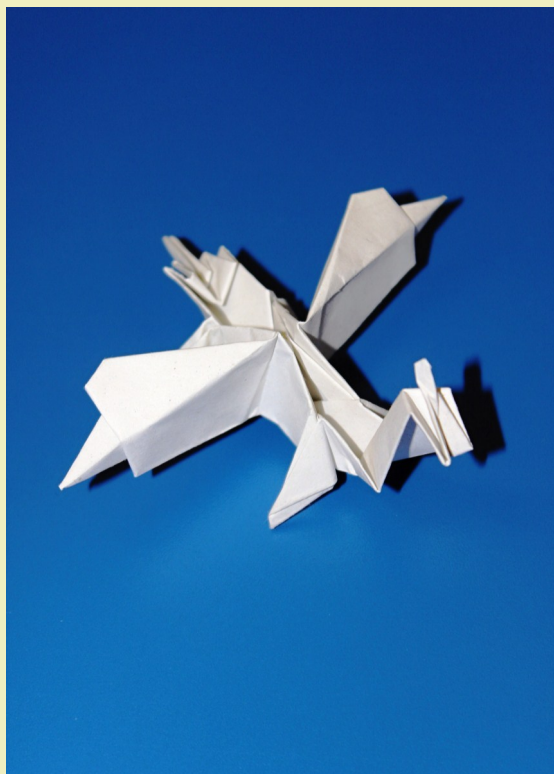
ZÁLIBY ŽÁKŮ

Troubení

Petr Bidrman, 9. A

Do kroužku trubačů docházím již několik let, stejně tak řada mých dobrých kamarádů, takže s některými jsem se za tu dobu stačil dobře poznat. Patří mezi ně také Veronika Bayerová, která naši školu sice již nenavštěvuje - od září je z ní středoškolačka, ale přesto se pro náš časopis vyjádřila k tradiční akci, kterou je Křivoklátské panování a které se my, trubači 1. ZŠ Rakovník pravidelně účastníme. Křivoklátské panování se tento rok povedlo na jedničku, bylo opravdu dobré, ba přímo skvělé a jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit. Chtěla bych prostřednictvím školního časopisu poděkovat našemu vedoucímu panu Václavu Tvrděmu, který mě ještě naposledy vzal na „troubení“.

Je mi líto že odcházím od trubačů, ale jsem na střední škole v Praze, takže docházení do oddílu bohužel nepřipadá v úvahu. Ahoj: Veronika Bayerová (P. Bidrman, 9. A)

Fotografie: školní archiv

Origami

Tereza Čečrdlová, 7. roč.

První, co každého napadne, když se řekne slovo origami, je: Co je to za slovo?

Origami je staré japonské umění skládání nejrůznějších motivů z papíru. Je to prostě zábavné skládání, kterým se výborně zaplní čas a navíc vzniknou originální výrobky, kterými se dá dobře vyzdobit pokoj.

Skládáním se zabývám už dost dlouho a vytvořila jsem za tu dobu dost opravdu krásných věcí: draka (je na fotce; fotografie: školní archiv), květiny, hvězdy a spoustu dalších a dalších věcí.

Nejedná se o umění pro každého, protože je k němu zapotřebí jedna důležitá věc - trpělivost. A tu všichni rozhodně nemají. Poradit mohu jedinou věc. Zkuste to a jednou se Vám origami určitě povede. (T. Čečrdlová, 7.)

Poznámka redakce

Věděli jste, že japonsky oru = skládat a kami = papír?

PTALI JSME SE NAŠICH UČITELŮ

Na hodinách volitelného předmětu Školní časopis jsme se zabývali strukturou interview. Všichni žáci měli za úkol vymyslet deset otázek, které by položili svému učiteli. Vznikla tak zásoba, ze které jsem vybrala nejvhodnější otázky a rozhodla jsem se položit je dvěma učitelům.

Všichni učitelé nebyli z mého nápadu nadšeni, proto jsem velmi ráda, že si na mě udělali čas paní učitelka Skučková a pan učitel Borský. (K. Vokurková, 9. B)

Mgr. Marcela Skučková

Zkuste mi říct, co je pro vás nejdůležitější hned po zdraví.

Rodina, ta je pro mě hodně důležitá.

Chtěla byste být ředitelkou?

Ne, nechtěla. Je to moc velká zodpovědnost!

Zhoršila jste nebo zlepšila někdy nějakému žákovi známku kvůli jeho chování?

Nepřihoršovala jsem, ale hodněkrát přilepšila.

Kdyby byl den před koncem světa, jak byste ho prožila?

No, asi jako každý víkendový den...(smích)

Co vás nejvíc štve na žácích?

Vůbec nerespektují pokyny učitele!

Bavila vás v mládí škola?

Ani moc ne, jako každého jiného žáka (nechtělo se mi vstávat do školy...)

Byla jste takový ten třídní „šprt“?

Ano...všichni mí spolužáci vždycky říkali, že jsem „velký šprt“.....

Jak reagujete na takové ty třídní vyvrhely, kteří pořád vyrušují?

Podle nálady, snažím se neustále je krotit nebo napíšu poznámku nebo si pozvu rodiče do školy.

Umíte vařit?

Trošku. To, co potřebuji, uvařím.

Co byste změnila na této škole?

Asi venkovní vzhled budovy (je hodně špatný)

Martin Borský

Dokázal byste se charakterizovat deseti slovy?

Sport, počítače, basketbal, kamarád, učitel, zima, lyže, snowboard, spánek, jídlo.

Zkuste mi říct, co je pro Vás nejdůležitější hned po zdraví.

Určitě upřímnost!

Máte nějaké oblíbené místo, kam chodíte, když je vám nejhůř?

Ne, žádné nemám.

Chtěl byste být ředitelem?

Možná...nevím.

Proč učíte zrovna na této škole?

Chodil jsem na tuto školu a má ji rád.

Měl jste ve Vašem životě okamžik, na který nezapomenete?

Asi ztráta paměti.

Co vás nejvíc štve na žácích?

Toho je...ale hlavně nezodpovědnost!

Jak reagujete na takové ty třídní vyvrhely, kteří pořád vyrušují?

Radši to беру s nadhledem.

K čemu je dobrá gravitace?

Abychom stáli oběma nohama na zemi...(smích)

Umíte vařit?

Trochu.....

Jaké máte plány do budoucna?

Ted' se hlavně snažím dostudovat.

Mikuláše pořádala 9. B

Po dlouhých přípravách a předělávání jsme nakonec v pátek 7. 12. uspořádali s 9.B. Den s Mikulášem pro 1. stupeň. Děti plnily různé úkoly, jako třeba chytání rybiček, přetahování se s čerty, hraní twistra s Mikulášem, skákání na trampolíně, dokonce si mohli nechat od čertic namalovat něco hezkého na obličej. Nakonec i někteří se slzami v očích dostali diplom za účast od anděla a nějaké mlsání v podobě perníčků a bonbónů. A jako minulý rok, největší úspěch sklidili malé hračky. Těšíme se na Den dětí. (K. Jelínková, fotografie: školní archiv)

1. Lze papouška vycvičit, aby dokázal mluvit?

- a. ano
- b. ne
- c. ano, ale jen anglickým jazykem

2. Kdo sbírá v lese oříšky?

- a. klokan
- b. holub
- c. veverka

3. Říká se, že jsi chytrý jako...

- a. pes
- b. liška
- c. slon

4. Jaké zvíře má v ocasu oka?

- a. páv
- b. kuna
- c. kočka

5. Doplň celé jméno slona

- a. český
- b. polský
- c. indický

6. Leze v podzemí, vyhrabává kopečky a je slepý

- a. brouk
- b. krtek
- c. motýl

7. O kom se se říká, že hraje na housličky?

- a. Krtek
- b. Cvrček
- c. Had

8. Co chytá kočka?

- a. psy
- b. cvrčky

c. myši

9. Jak vypadá ryba ?

- a. je chlupatá.
- b. má šupiny
- c. má křídla

10. Jaké zvíře nepatří mezi dravce?

- a. tygr
- b. orel
- c. žirafa

11. Jaké zvíře nežije v lese?

- a. srnka
- b. žirafa
- c. veverka

12. Které slovo se nejlépe hodí do následující věty: Na podzim odlétají některé druhy ptáků do ...

- a. Brna
- b. teplých krajín
- c. stodoly

13. Největším kamarádem Maxipsa Fíka je

- a. zajíc
- b. myslivec
- c. Ája

14. O kterém ptáku se říká, že krade?

- a. o vrabci
- b. o strace
- c. o pštrosovi

Správné odpovědi najdete na straně 6

Autoři kvízu: M. Steinbach, E. Nováková, K. Vokurková, K. Jelínková, E. Kočková

KAM SPĚJEME

Poslední dobou se zamýšlím nad tím, kam jako lidstvo v dnešní internetové době spějeme. Každý den slyšíme ve zprávách o přepadení nějaké banky, o tom jak se politici chovají atd. Viděla jsem film podle skutečné události, jak se unášeli lidé pro placenou počítačovou hru. Museli bojovat o přežití a lidé si platili za to, aby to mohli vidět. No co tohle je?

Připadá mi, že čím je lidstvo vyspělejší, tím je „hloupější“. To samé je, jak ničíme přírodu. Jak dlouho to všechno může naše planeta vydržet? Je to smutné, co všechno lidé dokážou udělat! Zabíjet pro peníze, (M. Jankovcová, 9. B)

KOČKY, HLEMÝŽDI, PSI, RYBIČKY A DALŠÍ - ČEŠI JSOU NÁRUŽIVÍ CHOVATELÉ

Bellina

Mám doma fenku. Je to labrador a jsou jí 4 roky. Jmenuje se Bellina a ráda a často zlobí.

Když byla Bellina menší, učila jsem ji základní povely: sedni, lehni, zůstaň a pojd' (k noze). Je ale tvrdohlavá. Povely umí, ale udělá je, jen když se jí chce. Máme ji na dvoře, proto s ní nemusíme chodit na procházky. Několikrát jsme to zkoušeli (jít s ní na procházku), ale ona strašně tahá za vodítko a ani na chvíli se nezastaví. Já Bellinu neutáhnou a táta na ní neměl trpělivost.

Na dvoře ráda chodí do záhonku a vyhrabává díry. Na záchod chodí, kam se jí chce. A tak po ní musíme na dvoře často zametat. Nelíbí se mi, že Bellinka nemůže být v

domě. Máme ještě kocoura a tomu táta dovolí spat doma, ale o Bellince říká, že je velká a že jí není zima. Když se jdu večer v zimě na Bellinu podívat, tak se úplně třese zimou.

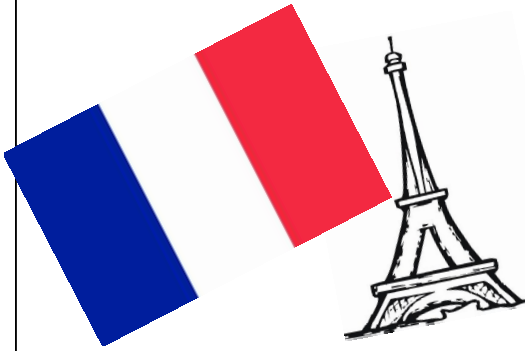
V létě, když je horko, tak Bellinu poléváme vodou, ale to se jí nelíbí.

Dřív si ráda hrála, ale teď ji to už nebaví a je s ní nuda. Když přijdu ze školy, tak mě vždycky pozdraví zaštěkáním. Když se vrátíme třeba z týdenních šachů, tak po mě skáče a vždycky mě málem shodí na zem, jak je ráda, že jsem zpátky.

Mám Bellinu ráda a i když zlobí, tak bych ji za jiného psa nikdy nevyměnila. (J. Pokorná, 8. A)

Pokračování na straně 11

O prázdninách jsme cestovali

Francie

Když se řekne Francie, tak se dívám určitě vybaví Paříž; zamilované město a drahé obchody na Champs Ellysés. Ale Francie zaujme určitě i chlapce. Jelikož Peugeot (jestli vám název nic neříká, určitě vám napoví typický znak - lev), pochází právě z Francie. První automobil Peugeot se vyrobil už v roce 1890. Pro matikáře a milovníky milionů - počet obyvatel je celých 66 milionů. Francii určitě znají i labušníci, jelikož Francie je zemí jídla. Mezi nejoblíbenější jídla Francouzů patří oblíbené croissanty, bagety, sýry (opravdu jsem neměla lepší sýr, než ve Francii), mořské plody, nebo třeba saláty.

Francie je známá i kvalitním vínem (bohužel nemohu posoudit). Francouzské vinařství stočí víno až do 8 bilionů lahví. Pařížskou dominantou je kovová Eiffelova věž. Do Francie by měl jet každý správný historik, jelikož Francie, a to zejména Paříž, je plná historie. (K. Jelínková, 9. B)

Pařížská ulice

Nejen, že jsem o prázdninách navštívil město Košice, ale také Pařížskou ulici v Praze - čtvrtou nejdražší módní metropoli v Evropě.

Zde jsem navštívil takové módní butiky, jakými jsou například Chanel, Gucci, Armani, Versace či Prada. Nejvíce mě zaujalo, že butik se šperky Cartier měl za výlohou klenot za 3 500 000 Kč. Já jsem si samozřejmě nic nekoupil, protože ceny těchto značek se pohybují okolo 5000 - 100 000 Kč. Nevadí, stačilo mi, že jsem se pokochal oblečením, na které každý člověk nemá. (L. Kundrat, 8. A)

Turecko

Prázdniny v tomto roce 2012 byly snad ty nejlepší, co jsem zažila. Byli jsme s rodinou na dovolené v Turecku, konkrétně v Alanyi. Lidé jsou tam na ulicích milí, přátelští a přívětiví. Obchodníci vás pozvou na čaj a doutník a přitom s vámi probírají obchod. V hotelu, kde jsme pobývali, byli zaměstnanci, zejména číšníci a uklízeči, opravdu úžasní!

Turci milují děti a s nefalšovanou radostí je vítají, ptají se na jejich jména a dávají i zadarmo drobné dárky. V turistických oblastech vás Turci překvapí i jednoduššími českými obraty. Moc ráda bych se do této krásné země vrátila a snad i nějaký čas pobyla. (M. Jankovcová, 9. B)

Nové Hradky

Prázdniny jsem si užívala na táboře v Novohradských horách u Nových Hradů. Byla jsem tam 3 týdny. Na tomto táboře, který se jmenuje „Tábor sokolí hnízdo“, jsem byla po osmé. Jezdím tam se svojí pořád stejnou partou, jsme pokaždé ve stejném oddíle a ve stejné chatce. Tématem tohoto roku byl Harry Potter; plnili jsme různé úkoly, běhali po lesích, dělali táboráky, hráli „bojovku“, ve dvojicích chodili na různé výlety. Samozřejmě, jako všichni ostatní v táboře jsem s holkami chodila po večerce do chatek ke klukům nebo jsme jim dělaly různé „kanady“. Když jsme se vrátili autobusem do Prahy, těžce jsme se loučili; někteří si se slzami v očích slibovali, že se zase příští rok uvidí. (K. Vokurková, 9. B)

Slovensko

O Slovensku bych Vám mohl říci dost věcí, ale zkusím to spíš stručně. Když jsem byl naposledy na Slovensku, pobýval jsem na Oravské přehradě. V našem hotelu bydlelo taky několik slečen v mém věku, ale týdenní pobyt byl příliš krátký na nějaké bližší seznamování a především jsem se nechtěl vázat... Ale k věci. Strava v našem hotelu byla příšerná, ale jinak jsou Slováci výborní kuchaři. Každý den jsem zkusil jídlo, které jsem do té doby snad ani neviděl, a vždycky jsem si pochutnal. Hotel stál na takovém útulném místě; nedaleko chovali koně, osli, psi a další zvířata. Na koních jsme jezdili každý den. Problém byl nejčastěji s cenami, ale člověk se prostě nemůže divit - mají eura. (D. Vágner, 9. A)

Rhodos (Řecko)

Před 3 roky jsem byla na Řeckém ostrově Rhodos. Největší město se jmenuje stejně jako celý ostrov - Rhodos. Bydleli jsme v Kolympii, v hotelu Nirides Beach. K pláži to bylo jen pár kroků. Byla tam písčitá i oblázková pláž, ale my jsme skoro vždy šli na písčitou. Pokoušeli jsme se najít mušle, ale všechny už byli vysbírané. O Rhodosu se říká, že je to ostrov koček. Je to pravda, bylo tam mnoho divokých koček. Já jsem si oblíbila takovou krásnou bílou kočku a podle toho jsem jí dala jméno Sněhulka. Líbilo se mi v údolí motýlů, kterému se říká Petaloudes. Měla jsem kytičkované šaty a několik motýlů si na ně sedalo. Také mě zaujal zvláštní strom - eukalyptus (blahovičník). Koupila jsem si ochranné oko a myslím, že funguje. Stálo jedno euro. Naučila jsem se také několik řeckých slov: kalimera - dobré ráno, kalispera - dobré odpoledne, kalinichta - dobrou noc, jásu - ahoj, parakalo - děkuji a ještě několik dalších. A je zajímavé že se ano řekne ne, ale ne se řekne ochi. Týden utekl jako voda a my jsme letěli domů. Na Rodosu se mi líbilo a ráda bych tam ještě někdy letěla. (J. Pokorná, 8. A)

Řešení z minulého čísla

Osmisměrka na straně 4: PRÁZDNINY SE BLÍŽÍ

Křížovka na straně 7: AUTO, TRUBKA

Osmisměrka (úkolem bylo najít sedm povolání): POPELÁŘ, UKLÍZEČ, VĚDEC, HASIČ, PRODAVAČ, DOKTOR, HLÍDAČ

Pepíček je ve škole a paní učitelka mu říká: Pepíčku, řekni nám něco o vlaštovkách. Pepíček odpoví: Vlaštovky, to jsou moudří ptáci. Když začne škola tak odletí pryč.

Čech a Moravan ztroskotají na opuštěném ostrově. Jdou rybařit a chytí zlatou rybu. Každý má tři přání. Čech chce být bohatý, chce mít auto a chce být doma. Moravan říká: Já chci tu naši slivovičku. Objeví se mu tam malá láhev. Pak říká: já chci celej sud tý naší slivovičky. Objeví se mu tam sud. Pak se zamyslí a říká: To mám všechno vypít sám? Ať se vrátí ten Čech!

Leze to po stěně a tuká to? Moucha s nohou v sádře!

Ptá se malá zmiže velké: Mami jsem jedovatá? Proč se ptáš? Já jsem se totiž kousla do jazyka!

Jak se drží vši? Vší silou!

Za co zatkli prase? Štíplо šunku!

Jde Pepíček s maminkou po městě a Pepíček vidí na zemi lízátko. Chce si ho vzít, ale maminka mu říká: Co je na zemi se nesbírá! Jdou dál a Pepíček vidí padesátikorunu. Chce si jí vzít, ale maminka mu řekne: Co je na zemi se nesbírá! Jdou dál a maminka upadne. Říká Pepíčkovi: Pepíčku zvedni mě! Pepíček odpoví: Ale vždyť jsi říkala, že co je na zemi se nesbírá!

Je to zelený a točí se to? Žába v mixéru!

Je to zelený a jezdí to nahoru dolů? Žába ve výtahu!

J. Pokorná, 8. A

BLÍŽÍ SE VÁNOČNÍ ČAS

Je tu Vánoční čas a s tím také souvisejí České zvyky a pranostiky. Pranostiky mají původ v konkrétních zkušenostech mnoha generací, předávaných z rodičů na děti.

Připomeňme si některé z pranostik.

Když v první adventní neděli nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle.

Je-li v první týden adventní mrazivo, bude zima osmnáct neděl trvat.

Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu.

Jasno na den Štědrý, bude hrách tvrdý.

Zelené Vánoce - bílé Velikonoce.

Vánoce na ledě - Velikonoce na blátě.

Tmavé Vánoce - světlé stodoly.

Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdější noc.

Na vánoce mnoho hvězdiček, slepice nanesou mnoho vajíček.

Pošmourný prosinec, dobré je znamení pro sady, lučiny i všechno osení.

Na svatého Ondřeje ještě se nám ohřeje, ale na svatého Mikuláše už je zima celá naše.

Vane-li v prosinci vítr východní, špatnou naději mají nemocní.

Svatá Barbora vyhánil dříví ze dvora.

Jsou-li vrby o vánocích plny rampouchů, bývají o velikonocích plny kočiček.

Když v prosinci hrom ještě hučí, rok příští stále vítr fučí.

Jaký prosinec, takové jaro.

Snad všichni jsme alespoň jednou v životě o Vánocích pouštěli lodičky ze skořápek ořechů. Ve chvíli, kdy lodičku zapalujeme, můžeme zkusit položit nejrůznější otázky, ale jak poznat odpověď?

LODIČKA ZŮSTALA U BŘEHU = V příštím roce nenastanou žádné změny, vše zůstane při starém.

LODIČKY SE PŘI PLAVBĚ DOTÝKAJÍ = Láska a přátelství.

LODIČKA SE OCITNĚ UPROSTŘED OSTATNÍCH = Majitel lodičky potřebuje ochranu a pomoc, je zranitelný.

LODIČKA SE TOČÍ V KRUHU = Jste nerozhodní, nevíte, co od života chcete.

LODIČKA SAMA DOPLUJE KE DRUHÉMU BŘEHU = Získáte, po čem toužíte.

LODIČCE ZHASNE SVÍČKA = Jste neupřímní, máte složitý citový vztah.

(Sestavila M. Bidrmanová, 9. A)

KVÍZ:

Jak znáte Simpsonovi?

1. Všechny postavičky z tohoto seriálu mají zvláštní barvu. Jakou?

- a) červenou
- b) modrou
- c) žlutou

2. Jak se jmenují členové rodiny?

- a) Katy, Howard, Penny, Ben, Lilly
- b) Marge, Homer, Bart, Liza, Maggie
- c) Marge, Homer, Bradley, Liv, Anna

3. Liza hraje ráda na jeden hudební nástroj. Který?

- a) kytara
- b) flétna
- c) saxofon

4. K Bártovi patří jedna sportovní potřeba. Jaká?

- a) kolečkové brusle
- b) golfová hůl
- c) skateboard

5. Kde pracuje Homer Simpson?

- a) v jaderné elektrárně
- b) samoobsluze
- c) v autoopravně

6. Vystupuje zde i jeden klaun. Jak se jmenuje?

- a) Krusty
- b) Rusty
- c) Nastý

7. Simpsonovi žijí ve městě:

- a) New York
- b) Springfield
- c) Ohio

8. Kdo bydlí v domě vedle nich?

- a) Zed Surf
- b) Ted Bullock
- c) Ned Flanders

9. Který seriál o kočce a myši hraje v Simpsonových?

- a) Tom a Jerry
- b) Itchy a Scratchy
- c) Jesper a Jinx

10. Kdo mluví Marge Simpsonovou?

- a) Jiří Lábus
- b) Pavel Trávníček
- c) Leoš Mareš

Z. Svojšová, 9. A

Obrázek: futuramania.cz

Ze školy

Kroužky a jiné aktivity

Na naší škole pořádají učitelé pro žáky různé kroužky. V letošním roce jsou to např. keramický, tvořivá dílna nebo sportovní, mezi které patří florbal, basketbal, volejbal atd.

Paní učitelka Fridrichová a paní učitelka Vorlová mají keramickou dílnu. Škola koupila novou keramickou pec, abychom mohli cokoli vyrábět. O sport se starají pan učitel Borský a pan učitel Chytrý, s florballem (mám na mysli s výukou) pomáhají i kluci z 9.B a 9.A. Děti jsou zatím na začátku; učí se, jak správně držet hokejku a jak se pohybovat.

Škola pořádala Den jazyků (fotografie z této akce najdete níže), na který se vřdycky všichni těší.

Letos se každý žák musel samostatně přihlásit na určité stanoviště tím, že se včas zapsal na seznam, ze kterého poznal, jaká bude náplň dvouhodinovy; učitelé nabízeli Zpěv v různých jazycích, internet, cizí osobnosti, divadla a další. (K. Vokurková, 9. B)

Škola základ života

I když si to mnozí neuvědomují, škola hraje v našem životě velmi velkou důležitou roli. Naučíme se zde základní dovednosti tedy číst, psát a počítat, ale také další dovednosti, které budeme potřebovat v budoucím životě.

Jak už jsem zmiňoval, mnozí žáci si to neuvědomují a právě to může mít vliv na jejich budoucí práci.

Ti, žáci kteří si nebudou uvědomovat, že škola hraje v našem životě velmi důležitou roli, ať se pak nediví, že budou mít práci, která je nebude bavit a dostanou mzdu, se kterou nebudou spokojeni.

Naopak ti žáci, kteří se pilně budou učit a dřít, tak ti dosáhnou ve své budoucí kariéře velkých pokroků. Můžou si pak vybrat práci, která je bude bavit a jejich mzda bude celkem slušná.

Půjdeš na vysokou? Nebo rovnou na nějaké učiliště? Rozhodnutí je na tobě, ale nezapomínej, tvoje rozhodnutí může ovlivnit celý tvůj život. (M. Steinbach, 8. B)

Proč ne?

Nedávno jsem se na internetu dozvěděla, že ve vybraných školách budou používat místo učebnic a sešitů tablety a notebooky, kde budou stažené učebnice. Zajímavá myšlenka. Řekla jsem si: Proč ne?

Místo šustění papíru bude slyšet klávesnice a nepoužívanějšími klávesami budou ctrl, c a v. Proč ne?

Hitem se stává čtení knih na internetu, je opravdu zbytečné vyhazovat peníze za papírovou literaturu, kterou stejně nemohu proklikat, ale prolistovat. Proč ne?

Na internetu si koupím i potraviny, které mi navíc dovezou až domů, takže vůbec nemusím na vzduch. Proč ne?

Do divadla nebudu chodit; když mám doma televizi, přece se nebudu obtěžovat mezi lidmi. Proč ne?

Až mi bude osmnáct, nebudu chodit k volbám. Najde se dost hlupáků, kteří to odvolí za mě. A pracovat také nebudu, ze sociálních dávek se nějak protluču. Proč ne? Tak mě napadá - neměla by se odpověď Proč ne zakázat? (K. Jelínková, 9. B)

NÁROČNÉ, ALE FAJN

V červnu jsme vyjeli na cyklistický kurz do Račího Hradu. S kamarádkou Valčou jsme měly opravdu nahnáno od začátku. Rozdělení do tří družstev totiž spočívalo v cestě z Rakovníka na Račí Hrad. „Taková dálka, to asi nedáme.“ Podobně znějící nářky jste mohli slyšet celou cestu. Nakonec jsme to daly a společně jsme byly zařazeny do druhého družstva, kde byl naším instruktorem pan učitel Chytrý a jeho manželka.

První den proběhl celkem klidně. Jídlo bylo průměrné, ale oproti jídlu na horách vynikající. Ovšem druhý den už začal hůře. Dopoledne jsme jeli „maličký okruh“, vrátili jsme se unavení, ale energii nám dodal oběd a Jonášův příběh o tom, jak jezdili bahnem a samé těžké terény a také jak mu zlobí spd.

Unavení jsme vyjeli na odpolední projížďku, jen s paní Chytrou a Michalem. Měla to být jen malá projížďka, po které se vrátíme brzy. Ovšem opak byl pravdou.

Osud nám opravdu nepřál, nejdříve se Dominikovi rozbilo kolo, aby se po Michalově „opravování“ dorozbilo, a tak Michal s Domčou museli odjet. Přemlouvali jsme manželku kouče k návratu, ale marně. Po skoro hodinové cestě jsme dorazili k našemu cíli - jak jsme si mysleli. „Sem jede i třetí družstvo, my musíme dát víc!“ hecovala nás. Tak jsme hotoví pokračovali v cestě. Jenže v těžkém terénu, jak by řekl Jonáš, jsme se ztratili. Nakonec to dopadlo dobře a my jsme se po hodinovém bloudění dostali na známou trasu a další půl hodiny jsme jeli na „Račák“. Zcela propocení, unavení a někteří dokonce se slzami na krajíčku jsme se nakonec vrátili okolo půl sedmé. (K. Jelínková, 9. B; fotografie: školní archiv)

Letošní prázdniny utekly opravdu rychle. Stihla jsem sice projít skoro celé Krkonoše, vykoupat se v Chorvatsku a navštívit dva národní parky v Chorvatsku (celkem turistické léto), zahrát si na letní herecké škole a zamilovat se do Jima Morrisona. Ale vážně, hned co jsem se vrátila nadšená, nastydlá a promrzlá z herecké školy, šlapala jsem do té naší. Vlastně jsem se sem měla těšit, vždyť je to můj poslední školní rok základní školy (musím zaklepat na zuby, aby mě teď někdo nenechal rupnout), ale toho učení. Naše třída si tenhle rok oblíbila pana učitele Borského, snad celá třída dostala trest: Mám si nosit pomůcky na hodinu apod. A jako bonus úsměv pana učitele. Ovšem ani ostatní učitelé nezaspali, neminuly nás totiž ani nečekané písemky, promlouvání do duší apod. Ale to ke školnímu roku patří a naše otravování, nechut' a neučení asi učitelé také milují. Nerada si to přiznávám, ale na konci roku na mě vydělají továrny na papírové kapesníčky... (K. Jelínková, 9. B)

KERAMIKA

Na škole jsme začali pracovat s keramickou hlinou. V přístavbě dílen byla zprovozněna specializovaná pracovna, která je kromě potřebných pomůcek vybavena také vypalovací keramickou pecí. Znamená to, že práce dětí může paní učitelka po jejich vyschnutí (po vyschnutí těch prací, nikoliv dětí samotných, ačkoliv je pravda, že celý proces výroby keramiky je velice „špinavý“) nechat vypálit. Výrobky budou zdobit školní chodby a třídy, ale některé si žáci samozřejmě odnesou s sebou domů. V polovině října začaly pracovat také keramické kroužky, o které byl mezi žáky 1. i 2. stupně nebývalý zájem. Tak ať jim to vydrží a díla stojí za to. (redakce)

Hýbe to světem. Co je to? - FACEBOOK!

Facebook je rozsáhlý společenský webový systém sloužící hlavně k tvorbě sociálních sítí, komunikaci mezi uživateli, sdílení multimediálních dat, udržování vztahů a zábavě. Se svojí miliardou aktivních uživatelů (Říjen 2012) je jednou z největších společenských sítí na světě. Je plně přeložen do šedesáti osmi jazyků.

Facebook byl založen Markem Zuckerbergem, bývalým studentem Harvardovy univerzity. Původně byl tento systém omezen jenom pro studenty Harvardovy univerzity, pod doménou thefacebook.com. Během dvou měsíců byl rozšířen na některé další, které patří do tzv. Ivy League, a již do konce roku byly připojeny další univerzity. Nakonec byl přístup otevřen pro všechny uživatele s univerzitní e-mailovou adresou (.edu, ac.uk, ...) nebo pro některé zahraniční schválené univerzity, v Česku k prvním otevřeným vysokým školám patřila Masarykova univerzita. Od 27. února 2006 se začaly do systému připojovat některé nadnárodní obchodní společnosti. Od 11. srpna 2006 se může dle licence používání připojit kdokoli starší 13 let. Uživatelé se v systému mohou připojovat k různým skupinám uživatelů, kteří působí například v rámci jedné školy, firmy nebo geografické lokace.

Začátkem prosince 2007 se stal Facebook se svými 57 milióny aktivními členy stránkou s největším počtem uživatelů mezi studentskými weby. Od září 2006 do září 2007 se Facebook dostal z 60. na 7. pozici mezi nejnavštěvovanějšími stránkami světa. Společnost Facebook vydělává hlavně na reklamách na stránkách, které jsou přesně cíleny podle zájmů uživatele a jeho chování na stránkách samotného Facebooku. (text a obrázek: wikipedia.cz)

NÁZORY ŽÁKŮ NA FACEBOOK

Oslovili jsme 13 respondentů s jednoduchou otázkou: „Jak často chodíš na facebook?“ Předpokládali jsme, že profil mají všichni, což se potvrdilo. Až na pana učitele, který je out :).

Denně-10 žáků

Obden-1 žák

Jednou týdně-1 žák

Málokdy-1 žák

Vůbec-1 učitel

(průzkum provedla: K. Jelínková)

Kdo nemá facebook? Vlastně neznám moc lidí, co by facebook neměli. Facebook má moje sympatie, třeba pro to, že si můžu chatovat s kamarádkami a kamarády z konce republiky, nebo třeba z Řecka a Chorvatska. Určitě další plus je, že si můžu procvičit angličtinu. Určitě můžu najít hodně informací. Ale myslím, že je načase ukázat minusy facebooku. Úplně největší minusem je čas. Místo toho, abych si popovídala s bráchou nebo s rodiči, šla se projít, sednu si večer k facebooku a probírám drby. Včera jsem se dočetla u někoho na zdi, že facebook ničí vztahy. Vyloženě „zbožňuji“, když se mi v hlavních příspěvcích objeví: nuda, lajkní mi status a napíšu ti, na kolik % tě mám ráda a blábláblá. Vážně, když se tolik nudí, proč nejde ven, nebo se nejde učit (i když to asi opravdu nehrozí). Novou módou facebooku je ask.me a pod odkazem na zeptej se mě se zase objevují slova nuda, nudička apod. Facebook může být určitě dobrý, ale minusy podle mě převažují. Možná by bylo načase ho zrušit, ovšem, přežili by to mnozí z nás?? (K. Jelínková, 9. B)

Využívají ho snad úplně všichni! Rodiče, teenageři, učitelé, ale také malé děti. Znáám spoustu dětí, kterým je okolo pěti let a využívají facebook. Já osobně mám facebook asi 4 roky. Jsem na něj skoro pořád, ani nevím, jak bych bez něj vydržela. Poznala jsem se tam s mnoha lidmi, i jsem se tam se spousty spřátelila. Někdy se ale stane, že někteří se jmenovali stejně jako ten, koho znám, a chtěla jsem si ho přidat do přátel. Zároveň to byl ale úplně někdo cizí a vydával se za něho. Na „facu“ vznikají i hádky. Člověk něco řekne trochu špatně a hned je zle. Druhý den se o sobě dozvídáš zajímavé věci, které jsi ani nevěděl! Za trest tě pomlouvají a vznikají další hádky! Na facebooku strávíme mnoho času! Protože pořád si s někým píšete, hrajete hry, zkoumáte, co

dělají ostatní a hledáte nové přátele. Ale vůbec si neuvědomíte, že zítra píšete písemku z matematiky, nebo jste mohli pomáhat rodičům, ale také si třeba číst. Rozšíříte si třeba slovní zásobu, ale to jde i jinak. Na jednu stranu je facebook super věc. Především - je zadarmo. Najdete nové přátele. Ale na druhou stranu - je to mrhání času. Podle mě by člověk měl trávit víc času s přáteli venku než někde na facebooku. Měli bychom se více vzdělávat, chodit na kroužky, jít brzo spát! Ale trávit celý život hraní her, psaním na klávesnici - to nemá cenu! Přes všechny plusy a minusy je jisté, že někteří by bez facebooku „nepřežili“! (K. Vokurková, 9. B)

Já mám svůj profil už tři roky a můj pohled na facebook je svým způsobem neutrální, má své výhody i nevýhody. Celkově je to „drbárna“, co si budeme povídat. Ano, je. (L. Kundrat, 8. A)

Že mám na FB stovky přátel? Většinu z nich ve skutečnosti stejně neznám. Že se tam stále něco děje? To je pravda, ale k čemu mi jsou pozvánky do her? A proč potřebuji vědět, že si někdo koupil knížku nebo měl k večeri pizzu? Jasně, že mi to je nanic. Samozřejmě na FB poznávám nová slova. Ale jsou mi na nic, protože většina je sprostá a stejně je doma ani ve škole nemůžu používat.

Pro někoho je tragédie, když nemůže být jeden den na FB. Někdo tam není třeba celý týden, a vůbec mu to nevadí. Určitě se najdou i pozitivní vlastnosti facebooku. I když můj bývalý spolužák bydlí daleko, přes FB mi může poradit s úkolem, vysvětlit učivo a tak. Můžu si tam udělat vtipné testy tipu: Jak zní tvé jméno v japonštině. Můj výsledek ale radši psát nebudu. (je sprostý.) Můžu si psát s cizincem a zlepšovat si angličtinu. FB mám a chodím tam téměř každý den, ale většinou nic nedělám. Našla jsem si přes facebook kamarádku, je z Anglie a psaní s ní mi pomáhá zlepšit si angličtinu. Shrnutí: Facebook ano, ale nesmím být závislá :) (Jana Pokorná, 8. A)

Takže jak je to, vidíme v něm jenom plusy nebo má i nějaké minusy ...

+ rozsáhlá síť+ možnost konverzace s lidmi po celém světě+ spousta informací+ možnost seznámení se zajímavými lidmi+ zábava+ zlepšení anglického jazyka+ kontakt s člověkem na velkou vzdálenost+ je zadarmo
- ztráta času- nebezpeční lidé- výzkum potvrdil, že sebevraždy dětí jsou i kvůli nepopularitě na fb- množství falešných profilů- řada zbytečných informací, které převažují nad důležitými- ztráta soukromí

Přehled sestavila K. Jelínková, 9. B

JAK TO VIDÍ DEVÁTÁCI ... Tomáš Fišer

1. Jak často býváš na facebooku?
- Každý den tak pět hodin
2. Co děláš, když přijdeš ze školy? Jdeš hned na facebook?
- Ne, nejdříve se najím a dám si sprchu. Pak jdu na facebook.
3. Děláš i něco jiného?
- Další mojí zálibou je sport, pokec s kamarády, jízda na kole. Určitě nejsem jenom na facebooku.
4. Co je na facebooku zajímavého, že jsi tam každý den poměrně dlouhou dobu?
- Jsem na facebooku sice přihlášený, ale dělám něco jiného, třeba hraji hry nebo pracuji v programech.
5. Proč tam tedy vlastně jsi přihlášený?
- Kdyby náhodou někdo napsal.
6. Má facebook nějaké minusy?
- Myslím si, že ano. Profily na facebooku se dají lehce „heckovat“ a pak si nemůžete ani být jistý, jestli si píšete se správnou osobou.
7. Bereš si počítač i třeba na dovolenou, jen abys mohl být na facebooku?
- Ano, беру si s sebou počítač, ale spíše kvůli jiným věcem než je facebook.
8. Kvůli čemu?
- Kvůli počítačovým hrám.
9. Stalo se ti někdy něco špatného kvůli facebooku?
- Ano. Když jsem na facebook napsal, že pořádám party a moje matka si toho všimla (má taky facebook).
10. Co se stalo pak?
- Stalo se to, že nikam neodjeli a party nebyla.
11. Když si tě někdo chce přidat do přátel a ty ho neznáš, potvrdíš to?
- Jak kdy, když mám náladu tak ano. Alespoň poznám nové lidi.
12. Pouštíš se s lidmi do „fake vztahu“?
- Ano, byl jsem jednou v tomto vztahu.
13. Myslíš si, že facebook krade čas?
- Myslím si, že ne.
14. Uděláš si nejdříve věci do školy, nebo jdeš na facebook?
- Nejdříve si připravím věci do školy, to je samozřejmost.
(Ptala se M. Jankovcová, 9. B)

Proč vydáváme časopis jenom dvakrát ročně

Vytvořit časopis dá práci; někdo musí příspěvky napsat, jiný zkontrolovat, pozornost se musí věnovat také grafické podobě. Objevil se požadavek, aby časopis vycházel jako měsíčník. Představa je to bohužel nerealná, doplatila by na to samotná Jednička. Ti, kteří volají po více číslech, argumentují větší aktuálností a mají částečně pravdu. V prosinci vydané články pojednávající o letních zážitcích skutečně nemusí být nejzřetlivější novinkou. Požadavek aktuálnosti však chceme splňovat zvláštním webem - <http://casopis-jednicka.webnode.cz>.

KOČKY, HLEMÝŽDI, PSI, RYBIČKY A DALŠÍ - ČEŠI JSOU NÁRUŽIVÍ CHOVATELÉ

Pokračování ze strany 5

Bišonek Frise

Víte, co to je, nebo kdo to je Bišonek? Napovím Vám - je to malá, bílá, chlupatá a roztomilá koulička.

Ano, je to malý, roztomilý a hravý psík. Na první pohled si budete myslet, že to

je plyšák, ale není. Jak už jsem říkal, Bišonek je malý, hravý pejsek, který se má čile k světu. Ten-

to pejsek je vynikající volbou, pokud si chcete domů do rodiny pořídit nějakého pejska, který nebude zuřivý. A bude ho mít ráda i Vaše rodina. I když Bišonek je rodinný pejsek, bude se hlavně držet svého páníčka, protože na něm bude zcela závislý a bude ho chtít mít neustále na očích a být mu na blízkou. Bišon je velice inteligentní, hravý, chytrý a přizpůsobivý.

Bišon má několik druhů svých blízkých. Bišon Frise, lvíček apod. Nejlepší je

podle mě lvíček.

Já osobně mám doma také Bišonka, ale Frise. Podle mého osobního názoru, Bišonek potřebuje velmi dobrou péči. Stříhání, česání - prostě dokonalou péči. Zajisté, pokud se k Vašemu pejskovi budete chovat dobře a přátelsky, bude Vás mít rád a bude si Vás hýčkat. (M. Steinbach, 8. B; zdroj obrázku: <http://www.svetpejsku.cz/plemena/9-plemena-spolecenska/35-bisonek>)

Africký šnek

Před třemi roky jsme dostali tři malinkaté šneky, byli velice roztomilí. Byli velcí asi dva centimetry. Od té doby hodně vyrostli! Jsou velcí asi deset cen-

**MÁTE ZÁJEM O CHOV
AFRICKÝCH ŠNEKŮ?
KONTAKTUJTE
KATKU VOKURKOVOU Z 9. B**

timetrů a můžou dorůst kolem dvaceti centimetrů. Bratr je dostal, aby se mohl taky o něco starat. Měl rybičky

betty bojovnice a všechny mu uhynuly! Šnek se živí zeleninou, ovocem, krmením pro želvy a sépiovou kostí. Jednou bratrovi vylezl po zdi, protože nechal otevřené víko.

Dospělí šneci se mohou rozmnožovat. Patří mezi hermafrodity. Znamená to, že jde o živočichy schopné produkovat současně vajíčka i spermie.

Když náš šnek poprvé nakladl vajíčka - a že jich bylo opravdu hodně - nic z nich nevylezlo. Podruhé je moje maminka dala stranou, starala se o ně, pořád je kropila vodou a ono nic.

Mezitím však u šneků začali vylézat z ukrytých vajíček mladí, o kterých jsme vůbec nevěděli!

Po dlouhé době maminka vyhodila vajíčka, ze kterých vůbec nic nelezlo. A když šla dát salát ostatním, objevila se spousta malých ulitek! Když jim chtěla vyměnit „kokosovou“ hlínu, spočítala je: máme jich dohromady 122 a ještě tři velké. Vůbec netušíme, co s nimi! Kdyby někdo chtěl, klidně se ozvěte... (K. Vokurková, 9. B)

Morče Tereza

Moje oblíbené zvíře je moje morče. Je to samička Tereza a jsou jí 4 a půl měsíce. Takže je to vlastně morčice :) Má barvu černobílou a na hlavě má nahnědlý proužek. Ve své kleci má malý domeček, ve kterém v noci přespává a v létě se schovává před sluníčkem. Vždy, když si ji beru k sobě, tak je ráda. (E. Nováková, 8. A)

Znáte tuhle písničku J. a O. Suchého?

Ach, oči černé, vy očka morčete,
pánu jste věrné, snad i když nechcete,
- Když morče zvednehlavu z mé dlaně,
tu vedle zbledne i pohled laně.
- Morče, tys nejlepší přítel můj,
já píseň o tom zpívám.
- V životě smutek štěstí když nahradí,
pes, ten by utek, morče však nezradí,
pes, ten se bojí zla, které doráží,
morče však stojí odvážně na stráži.
- Človče, věř mi vše, co tu povídám,
zkus projít dveřmi, které si hlídat dám,
- Působí dojemně hrůza v tvých očích,
když morče ze země po tobě skočí.
- Čím by byl člověk bez morčete,
morče, to nikdy nic nepoplete,
- Přinese noviny, přijde si pro rozkaz
a nelze omylem... šlápnout mu na ocas :-)
- Morče, tys nejlepší přítel můj!!!

Hráli jsme Popelku pro děti z mateřské školy

Parta, kterou vidíte na obrázku, dokázala ve středu 12. prosince zaujmout děti ze čtyř rakovnických mateřských škol. Ty se přišly podívat na klasickou pohádku O Popelce v podání žáků 7. a 8. ročníku, kteří ji zahráli v malé tělocvičně naší školy. Příběh se určitě líbil, protože i ty nejmenší děti vydržely pozorně poslouchat téměř 40 minut, po kterých odměnily herce potleskem.

Z mateřských škol V Hradbách, Klicperova, Průběžná a V Parku přišlo přes tři stovky dětí. Také jim přejeme šťastné Vánoce.

Nejednalo se o první vystoupení. Premiéru si

členové dramatického kroužku odbyli v minulém roce, když Popelku zahráli mladším kamarádům z prvního stupně a především při předávání cen nejlepším žákům za školní rok 2011/2012 Čtyřlístek. (red; foto školní archiv)

OBRAZEM ZE ŠKOLNÍCH AKČÍ

V září se žáci 6. a 7. tříd zúčastnili adaptačního kurzu, který se konal v Březové u Třebíče. Akci vedly paní učitelky Vorlová a Marvanová. Během tří dnů strávených převážně v přírodě si účastníci vyzkoušeli spoustu zajímavých aktivit včetně například oblíbené stříelby.

Projekt k Evropskému dnu jazyků, který se slaví každoročně 26. září na základě prohlášení Rady Evropy z roku 2001 vydaného ke konci Evropského roku jazyků, jsme oslavili také na naší škole.

V posledním červnovém týdnu, tedy na konci školního roku 2011/2012 se konalo vyhlášení nejlepších školních sportovců. Někteří nás reprezentovali opravdu dobře a přivezli nejedno medailové umístění. Na fotografii jsou vítězové z 2. stupně.

Nejlepší sportovci se vyhlášovali také z řad žáků 1. stupně; z některých určitě vyrostou zdatní reprezentanti.

Žáci 2. stupně se při projektu Dental-alarm dozvěděli hlavní zásady správné péče o ústní dutinu; poznali, jak si správně čistit zuby, jak používat zubní nit' nebo mezizubní kartáček, jak čistit zuby v případě používání rovnátek.

Školní rok 2012/2013 začal 3. září také pro prvňáčky, které přivítali třídní učitelky, ředitel školy a také herci amatérského divadla, kteří dětem zahráli pohádku O statečném ševci.

Jednička

2/2012 Školní časopis Jednička vydává 1. základní škola, Rakovník, Martinovského 153, IČ 47016973. Vychází pololetně. Cena výtisku: 10,- Kč. Školní časopis je zapsán v evidenci periodického tisku Ministerstva kultury pod evidenčním číslem MK ČR E 20455.

DĚTSKÉ CHUŤOVKY: ŠUNKA „ŠKOLÁČEK“ I KEČUP „KEPUČ“

Členové Dětské tiskové agentury vybrali nejlepší české potraviny roku 2012!

V den, kdy nám byl Evropskou unií zakázán název naší oblíbené české chuťovky - pomazánkového másla, jsem se zúčastnil vyhlášení soutěže Česká chuťovka a Dětská chuťovka 2012 v Národním zemědělském muzeu v Praze na Letné. Vybraná společnost zástupců firem, státních institucí, ale také nás, dětských novinářů, potleskem ocenila úspěšné potravinářské výrobce. Právě dětské novináři hodnotili kvalitu a chuť potravin díky spolupráci Dětské tiskové agentury a pořadatelů.

Do České chuťovky bylo přihlášeno 39 výrobců se stovkou produktů. Oceněných bylo mnoho, ale mně se líbil například název nového kečupu pro děti od firmy Kand - **Hurvínekův kepuč** nebo nový salám od firmy Krahulík - **Karé á la losos**.

Jak jsem to sám pozoroval (a také ochutnával), výrobci si dali záležet nejen na chuti nebo kvalitě, ale též na vtipných názvech, což dokazuje nejenom Hurvínekův Kepuč, ale také šunka **Jaksepatri** od Příbramských uzenin, či pivo **Svijanský Fanda** od Pivovaru Svijany (to jsem bohužel nemohl ochutnat) a další.

„Myslel jsem si, že děti budou dávat ceny jen sladkostem,“ řekl mi jeden z dospělých organizátorů soutěže Česká chuťovka. A dodal: *„Ale je vidět, že svou roli porotců vzaly děti vážně: mezi oceněnými tak je i kečup nebo šunka.“* Já sám jsem měl možnost mnoho těchto výrobků ochutnat, součástí slavnostního odpoledne totiž byla ochutnávka. Tento rok se také poprvé vyhlášovala cena novinářů, ve které zvítězilo (absolutně neočekávaně) pivo. Zřejmě je chlebem i pro novináře. Na konci byla vyhlášena i dětská chuťovka, v čele jejíž poroty stála moje kolegyně Lucie Fajkusová, která též rozdávala ocenění. Zde byl mimo jiné oceněn právě Hurvínekův Kepuč. Teď již budu pouze zvědav, kdy se setkám s oceněnými výrobky v obchodech.

autor: Vojta Michal (12 let), redaktor Malých (ale našich) novin

➔ **Celý článek si přečtete a fotky prohlédnete na webu: www.malenoviny.zde.cz**

KOZÍ PŘÍBĚH SE SÝREM – TIP NA NÁVŠTĚVU KINA

Nejúspěšnější český animovaný film má mladšího sourozence. Jmenuje se Kozí příběh se sýrem. Království prosperuje i přes králův nekonečný zájem o všechny sýry. Najednou se však v království objeví jakýsi tvor, který unáší sýraře... Král, jehož chuť po sýru roste a roste, nakupuje sýry ze zahraničí za obrovské sumy. Hrdinové Kozího příběhu - pověstí staré Prahy Kuba, Máca a koza se vrací. A stane se něco, co by nikdo nečekal... Co, to se dozvíte v každém kině. A celou recenzi najdete v **Malých (ale našich) novinách**.

ZAJÍMAVOSTI PŘÍDAVKU

NAŠE NEJHORŠÍ LETECKÁ TRAGÉDIE

Příčina nehody není ani po skoro 50 letech objasněna

Jsou lidé, kteří se havárie letadla bojí tolik, že se letecké dopravě úplně vyhýbají. Přitom je tento způsob dopravy – po té železniční – nejbezpečnější.

Pravděpodobnost, že se vám něco stane, je i při krátké cestě autem mnohem vyšší než třeba při transatlantickém letu.

Jsou ale nehody, které strach z létání přiživují. V těchto dnech je tomu přesně 46 let od největšího leteckého neštěstí v našich dějinách

24. listopadu 1966 se u Bratislavy zřítilo letadlo bulharsko-sovětské letecké společnosti TABSO. Na palubě cestovalo 82 lidí, nikdo z nich havárii nepřežil. Trasa vedla z bulharské Sofie přes Budapešť a Prahu do Berlína. Když se letoun Iljušin 18B vznesl z mezipřistání na letišti v Budapešti a směřoval na Prahu, bylo posádce oznámeno velmi špatné počasí nad Prahou. Letadlo tak mimořádně přistálo na letišti v Bratislavě a čtyři hodiny čekalo na zlepšení meteorologických podmínek. Startovalo o půl páté odpoledne, za stále špatného počasí a v téměř absolutní tmě. Letadlo se nepřeladilo na novou frekvenci a asi 8 kilometrů od letiště havarovalo. Po nárazu do kopce se asi do dvaceti vteřin rozpadlo a velmi rychle shořelo. Vyšetřování tragédie nakonec nevedlo k jednoznačným závěrům, dodnes proto není známo, jestli za ní byla technická závada, či pochybení pilotů či navigátorů.

ZLATÝ ŘEDITEL – ÁMOSOVSKÁ NOVINKA

Jubilejní 20. ročník ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR Zlatý Ámos přichází s řadou novinek. Jednou z nich je kategorie Zlatý ředitel. Ten kromě prestižního titulu vyhraje víkendový pobyt v luxusním hotelu na zámku Berchtold nedaleko Prahy. „*Myslíme si, že osobnost ředitele nebo ředitelky je pro celkovou atmosféru ve škole velmi důležitá,*“ říká zakladatel Zlatého Ámose Slávek Hrzal.

Nezapomeňte, že uzávěrka přihlášek je už 31. prosince tohoto roku. Více na www.zlatyamos.cz!

ZA NÁMI JE VEČERNÍČEK

a proč to mávání?

Znáte oblíbený televizní pořad Večerníček? Nyní už to tak není, ale bývaly doby, kdy pořady uváděli hlasatelé a hlasatelky. Před začátkem Večerníčků nám vždy řekli, jaký příběh nás čeká, a po jeho skončení nám ohlásili, na co se můžeme těšit příště, a popřáli dobrou noc.

Večerníčky uváděla často hlasatelka Marie Retková, která nám na závěr svého vystoupení pravidelně zamávala. Mně vždycky vrtalo hlavou, proč nám mává? Nedávno se mi ale naskytla příležitost vidět Marii Retkovou na vlastní oči. Nedalo mi to a tak jsem se šla této oblíbené hlasatelky zeptat, proč nám po skončení Večerníčku mávala. Myslela jsem si, že ji tato otázka asi zaskočí, ale nezaskočila, Marie Retková mi bez váhání odpověděla: „*No, mávala jsem vám proto, že mi to ve studiu České televize připadalo takové stísňené a tak jsem se potřebovala pohybovat a pohybovala jsem se tím, že jsem vám dětem mávala, protože mi mávání dětem připadalo milé.*“

Ano, Marii Retkovou tato otázka nezaskočila, ale mě naprosto zaskočila tato upřímná odpověď. Čekala jsem nejrůznější vysvětlení o tom, jak chce zpříjemnit dětem usínání a tak podobně. Všechny moje úvahy se rozplynuly. Teď už je mi to všechno jasné.

Romana Šmejkalová, Malé (ale naše) noviny